

İSMAİL KARAKURT

‘ÇİNGENELER ZAMANI’, GÜL ZAMANI

İkimiz de çingeneyiz nasılsa!

Sen kalbime bak,
Ben göğē.
Emir Kusturica’yı boşver
Hangimizden bir masal çıkacak.

Hele bi bahar gelsin
Başka isim aramayız,
Başka bir şey yakıştırmayız kendimize;
Hem değil mi ki
“Çingene bizzat bahardır.”

Ömrümüzün bi dahaki baharı,
Dünyanın en uzun baharı olacak
Yaklaştı işte
Çingeler zamanı, “Çingeneler Zamanı”, gül zamanı
Aylak çiçek bulutları İspanyol’dan başlayacak havalanmaya
Başımızın üstünde dönecek Arnavutluk ve Romanya
Belki de bütün Akdeniz
Ha yağdı ha yağacak ayaklarımıza
Göçebe ezgileri.
Çin çin çingeler, çengiler; zaman
Alıp götüreceğ bizi Anadolu yollarında
Gökyüzü geniş ruhumuz kadar

Biz tabiatın,
Biz neşeli kır köşelerinin kralıyız,
Güneş ballandırır bizi.

Ya sefalet! dedik dünyaya,
Atımızın rüzgârlı yelesine sarıldık
Yürüdük düşlere, ovalara, oyunlara
Ben âdemlerin en çingenesi, çingenesin sen de
Kim sınır çizebilir iki çingeneye!
Sen; yeşil, kırmızı, sarı şalvarlar giyeceksin,
Darbuka çalıp el çırpıp şarkılar söyleyeceğiz
Ben, ruhlarımız gibi dilimlenen ağaçlardan kasnak yapacağım,
Sepet öreceğim
Demir döveceğim.
Kalay dökeceğim esmerliğimden kaplara
Desinler bize *Zigeuner, Cigani, Çingene...*
Rom Rom Roman
Çengi çinge nerde akşam orda sabah.

Hele bi bahar gelsin
Özgürlüğümüze dokunamaz yoksulluk
Bahçen olacak, bir öpüş misali
Babil kadar değil ama büyük mü büyük
Vişneler dikeceğim oraya...
Gül dikeceğim
Çağlası olacaksın bademimin

Geçmiş güzlerden
Zeytin toplayacağım
Nar çatlatacağız nar ağacının aevli örtüsü altında
Çocuklarımız kalbur dolusu.

Bahar,
Esmâ Redzepova gibi hele bi çıkagelsin de

Gömleğimin cebinden
Gül dökülecek sepet sepet
Her koklayışında
Gözlerinden öpeceğim

Gerisi “*ne söz, ne kelime, ne hiçbir şey*”